

З ВИШИН НЕБЕСНИХ 149

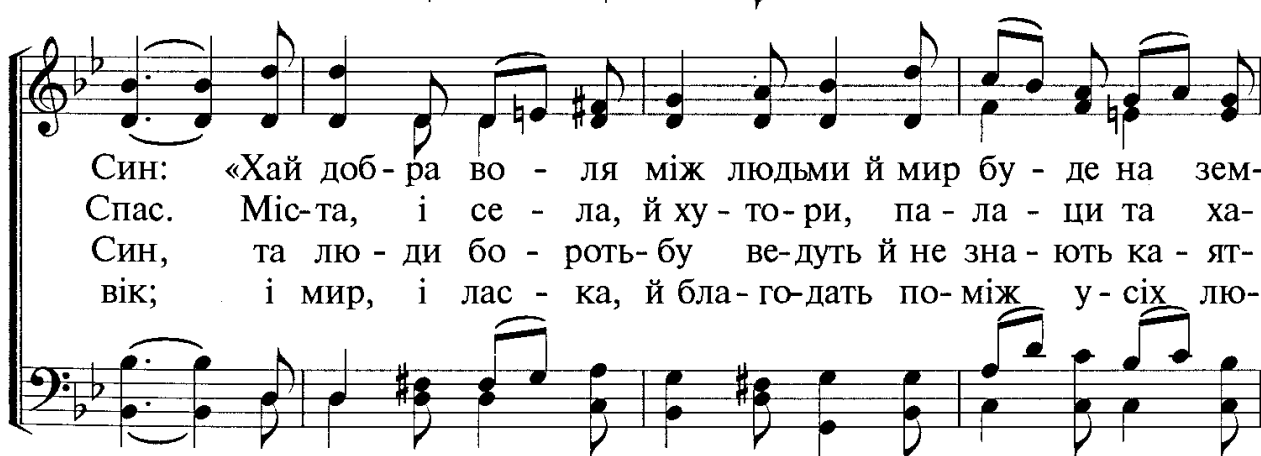
Слава Богу на висоті — Лк.2:14

1. З ви-шин не-бес - них у - но - чі всім грі - шникам зем-
 2. Ця віст - ка й до - сі лю - бо нам бре-нить в різд-вя - ний
 3. Та в мар-но - ті цей грішний світ не чу - є лас - ки
 4. А - ле ко-лись на-ста - не час - І - са - я так про-

лі хор ан - ге - лів бла-го - віс-тив: Ро-див-ся Бо - жий
 час, і всім, хто зму - че-ний життям, да - ру - є ра - дість
 гімн. Дві ти - ся - чі ми-на - є літ, як вчить всіх Бо - жий
 рік: що спо-кій Бо - жий зій - де враз й нас-та-не прав - ди

Син: «Хай доб - ра во - ля між людьми й мир бу - де на зем-
 Спас. Міс-та, і се - ла, й ху - то-ри, па - ла - ци та ха-
 Син, та лю - ди бо - роть-бу ве-дуть й не зна - ють ка - ят-
 вік; і мир, і лас - ка, й бла-го-дать по-між у - сіх лю-

лі!» Прий-ма-ли віст-ку лю - ди всі, ве-ли - кі та ма - лі.
 ти! — у ці Різд-вя - ні ве - чо-ри для всіх цей спів свя-тий.
 тя, бо по-лю-би - ли гріш-ну путь і смерть, а не жит - тя.
 дей поч-нуть у-сю - ди па-нують, ко-ли Гос-подь при-йде...

Слова: Edmund H. Sears
 Музика: Richards Willis

IT CAME UPON THE MIDNIGHT CLEAR